

Jeg troer nu saaledes ikke, at den ærede Forslagsstilleres Fortolkning af hans Lovforslag vil blive taget for gyldig, naar det virkelig blev til Lov, og jeg skal derfor nu gaae over til at betragte, hvorledes Forholdet vilde stille sig, naar hans Lovforslag blev Lov, og man lagde den almindelige Fortolkning til Grund for denne Lovs Fortaaelse. Man vilde da i Virkeligheden forklare bestaaende Troesfund ved Troesfund, der bestaae, og deraf ville, saa forekommer det mig, flyde ikke uvæsentlige Ulemper. Saaledes maa det være mig tilladt at bemærke, at der ikke er Noget i dette Forslag, hvorved der forlanges, at der forud for Ægteffabets Stiftelse skal gives Andre Leilighed til at faae Kundskab om, at et saadant Ægteffab agtes indgaaet, det er Noget, som er overladt hvilket som helst Troesfund selv. Men Ægteffab har jo stor Betydning i borgerlig Henseende; det stifter jo store Rettigheder, og Rettigheder, hvorved Andres Rettigheder kunne krænkes; derfor finder jeg det betænkeligt at lade det stiftes paa denne dunkle Maade, oppe paa disse Bagsale, hvor mange saadanne Samsund holde deres Møder, uden at det er blevet bekjendt, at saadanne Ægteffaber ville blive indgaaede. Endnu mere betænkeligt finder jeg det derved, at Ægteffabet kan indgaaes for Mænd, med hvis Ansættelse eller Authorisation Staten slet ikke har noget at gjøre. Naar 3 a 4 Personer sige: vi ville nu danne et Troesfund — et saadant Troesfund, som de nu kunne finde paa, som de maaskee finde paa i samme Dieblis — og sige: nu skal En af Os være vor Præst, vor Forstander, da skal saadan En kunne gaae hen og vie de Andre paa en gyldig Maade, og den ærede Forslagsstiller har virkelig ikke været meget betænkelig med Hensyn til de Betingelser, der skulle fordres; thi der udfordres blot Tilstedeværelsen af 6

Medlemmer af Troesfundet, der besidde de til at afslutte ved nødvendige Egenkaber, altsaa, naar man kun har 6 Drengene paa 15—16 Aar tilstede, skal Ægteffab med fuld borgerlig Gyldighed kunne indgaaes. Det er meget betænkeligt, og det er virkelig ikke rigtigt at behandle en i borgerlig Henseende saa vigtig og betydningsfuld Sag paa en saadan Maade. — Jeg maa ogsaa gjøre den Bemærkning, skøndt det kun er noget Underordnet, at, naar der staaer, at de Vedkommende skulle staae Staten til Ansvar, da er det ikke tillige fremhævet, hvilket Slags Ansvar det er, denne Menigheds Forstander eller disse 6 Medlemmer skulle have ligeoverfor Staten; dette Ansvar er ikke udtrykt i Straffebestemmelser, og et Ansvar, der ikke er nærmere begrændset, men som kun ganske simpelt hen siges at være et Ansvar, det har egentlig ingen stor Betydning, navnlig, naar det er et Ansvar ligeoverfor Staten. Ligeoverfor Private har den ærede Forslagsstiller ikke anført, at der skulde være noget Ansvar, og det er dog netop Privates Rettigheder, der kunne krænkes ved saadanne Ægteffabers ulovlige Stiftelse.

Jeg kan heller ikke nægte, at den Modsigelse, som findes i hans Forslag, er mig paa-faldende. Vi see her, at han giver de bestaaende Troesfund en stor og vigtig Myndighed, han giver 6 af et saadant Troesfundets Medlemmer eller dets Forstander, uden nogensomhelst Tilfyn fra Statens Side, den Ret, at et Ægteffab med fuld borgerlig Gyldighed kan stiftes for dem; men er der nu ikke en besynderlig Modsigelse mellem dette Forslag og det Forslag, den ærede Forslagsstiller har fremsat under Nr. 30, hvor der staaer, at „Forældre, der ikke høre til Folkekirken, kunne lade deres nyfødte Børn indlemme i hvilket som helst af de i Landet anerkjendte Troesfund eller i Folkekirken.“